

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Ke sp. zn. 14 VSOL 50/2018
(32 ICm 2328/2017)
V Brně dne 27. 8. 2018

Žalobce: Ing. Lee Louda, IČ: 693 26 681, se sídlem Vodičkova 41, PSČ 110 00 Praha 1, insolvenční správce dlužníka Správa pohledávek OKD, a.s. (dříve OKD, a.s.), IČ: 268 63 154, se sídlem Stonavská 2179, Doly, Karviná, PSČ 735 06 (dále také jen „insolvenční správce“)

Právně zastoupen: JUDr. Dušanem Dvořákem, advokátem, číslo osvědčení ČAK 9714, se sídlem a adresou pro doručování DRV Legal, s.r.o. advokátní kancelář, Brno, Hlinky 118, PSČ 603 00, datová schránka: mcbpt3u

Žalovaný: Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, se sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3 – Vinohrady, IČ: 41197518

Vyjádření k dovolání

Podepsáno elektronicky
Zasláno datovou schránkou

I. Úvod

1. Žalovanému bylo dne 18.7.2018 doručeno dovolání žalovaného ze dne 4.7.2018 (dále jen „**Dovolání**“), proti rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci, ze dne 28.3.2018, č.j. 14 VSOL 50/2018-78 (dále jen „**Rozhodnutí VS**“).
2. Rozhodnutím VS změnil rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 4.10.2017, č.j. 32 ICm 2328/2017-50 (KSOS 25 INS 10552/2016), tak že určil, že peněžitá plnění poskytnutá dne 19.5.2016 z bankovního účtu společnosti Správa pohledávek OKD, a.s. (dříve OKD, a.s.), IČ: 268 63 154, se sídlem Stonavská 2179, Doly, Karviná, PSČ 735 06 (dále jen „**dlužník**“) na účty žalované, v celkové výši 1 239 647,- Kč (dále jen „**Platby**“), jsou vůči věřitelům dlužníka neúčinné, a že žalovaný je povinen uhradit celou uvedenou částku zpět do majetkové podstaty dlužníka, a dále bylo také rozhodnuto o změně výroku o náhradě nákladů řízení.

II. Argumentace žalovaného

3. V Dovolání žalovaný uvádí tři otázky, které dle jeho názoru dosud nejsou řešeny v judikatuře, a odvolací soud o nich, dle jeho názoru, rozhodl na základě nesprávného právního posouzení a v rozporu s hmotným právem.
4. Jedná se o následující otázky:
 - a) **Otázka 1** - Splňuje jednání dlužníka spočívající neplnění zákonné povinnosti zaměstnavatele nebo plátce odvést za zaměstnance pojistné na zdravotním pojištění skutkovou podstatu trestného činu dle § 241 trestního zákoníku?
 - b) **Otázka 2** - Je ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZPVZP**“) ve spojení s ustanovením § 2 odst. 2 a § 6 ZVZP zvláštním právním předpisem dle § 111 odst. 2 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**IZ**“)?
 - c) **Otázka 3** - Vztahuje se na předmětnou platbu výjimka dle ustanovení § 111 odst. 2 IZ v souvislosti s ustanovením § 239 a násl. IZ v podmínkách řešení úpadku dlužníka reorganizací dle § 316 a násl. IZ?
5. Dle názoru žalobce je Rozhodnutí VS věcně i obsahově správné, více než dostatečně odůvodněné a logické.

III. Trestněprávní rovina – Otázka 1

6. Otázku, zda byl spáchán trestný čin si nemůže soud řešit v civilním řízení, jako otázku předběžnou, což vyplývá jednoznačně z § 135 odst. 2 o.s.ř., tedy tato otázka nemá žádný dovolací potenciál a je nepřípustná.
7. Žalobce si nad to dovoluje uvést, že není pravdou, že tato otázka není judikaturou řešena.
8. K této otázce naopak existuje poměrně bohatá judikatura. Za všechny můžeme uvést např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 5. 2000, sp. zn. 4 Tz 63/2000, zveřejněný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, 6/2001, pod č. R 30/2001 tr. „**Trestnost jednání spočívajícího v neodvedení daně, pojistného na zdravotní pojištění a pojistného na sociální zabezpečení včetně příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (jako trestného činu podle § 255 tr. zák., resp. od 1. 1. 1998 podle § 147 tr. zák.) je podmíněna zjištěním, že zaměstnavatel měl k dispozici potřebné finanční prostředky, tj. že příslušné částky ze mzdy svým zaměstnancům z jejich hrubých mezd skutečně srazil a v rozporu se zákonem je neodvedl oprávněným příjemcům, ale použil je k jiným účelům. Tuto skutečnost je třeba v trestním řízení prokázat (§ 2 odst. 5, 6 tr. ř.).**“ nebo k novější právní úpravě, dle zákona č.

40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „TZ“), usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 12. 2014, sp. zn. 5 Tdo 1500/2014-29: „*Jestliže by totiž obviněný popsaným způsobem jednal za stavu, kdy byla obchodní společnost UNIFLEX Moravia, s. r. o., jejímž jednatelem byl v rozhodné době, předlužena, mohla by být skutečně vyloučena právní kvalifikace skutku jako přečinu neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1 tr. zákoníku, jak důvodně namítl obviněný ve svém dovolání.*“

9. Z výše uvedené soudní praxe proto jednoznačně vyplývá, že trestný čin *Neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby*, může být spáchán, pokud pachatel má k dispozici potřebné prostředky, respektive, v případě že je osoba předlužena, nebo je-li v úpadku z jiného důvodu, není možné daný trestný čin spáchat.
10. Mimo to je třeba zdůraznit, že i kdyby možnost trestní sankce za případné neodvedení pojistného na zdravotní pojištění existovala, zjevně by to nic neměnilo na povaze pohledávek žalované, respektive na její povinnosti přihlásit tuto pohledávku a vymáhat ji jako ostatní věřitelé dlužníka.
11. Insolvenční zákon v ustanovení § 111 jasně stanoví, že „*Peněžité závazky vzniklé před zahájením insolvenčního řízení je dlužník oprávněn plnit je v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem.*“
12. Bez ohledu na to, že TZ sám o sobě žádnou povinnost k placení pojistného nestanoví (je toliko sankčním právním předpisem), a s ohledem na to, že IZ výslovně stanoví, že mohou být plněny pouze povinnosti stanovené tímto zákonem, jsou další odkazy na jiné právní předpisy irelevantní.

IV.

Otázka 2 – zvláštní předpis

13. Dle názoru žalovaného soud nesprávně vyhodnotil ustanovení § 111 odst. 2 IZ, a to v části, dle které se omezení dle odst. 1 tohoto ustanovení netýká splnění povinností stanovených zvláštními právními předpisy.
14. Žalobce považuje i v tomto případě výklad odvolacího soudu, který se k této problematice vyjadřuje zejména v bodech 23. až 38. Rozhodnutí VS, za velmi přesvědčivý a správný.
15. Žalovaný argumentuje tím, že odkaz v poznámce pod čarou na ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 61/1998, o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, nemá normativní charakter, přičemž odkázala na nález Ústavního soudu, sp. zn. II. ÚS 485/98 ze dne 30.11.1999, který tento jeho závěr potvrzuje.
16. Žalobce, jakož i odvolací soud, si jsou vědomi existence nálezu Ústavního soudu, sp. zn. II. ÚS485/98 ze dne 30.11.1999, jakož i skutečnosti, že poznámky pod čarou jsou pouze legislativní pomůckou. To však nic nemění na závěru, že placení pojistného na zdravotní pojištění nelze považovat, za plnění povinností stanovených zvláštními právními předpisy.
17. Pro svůj závěr, že pojistné na zdravotní pojištění nelze považovat, za plnění povinností stanovených zvláštními právními předpisy odvolací soud přinesl celou řadu důvodů, s nimiž se žalobce ztotožňuje.
18. Lze odkázat zejména na rozhodnutí Vrchního soud v Praze 102 VSPH 853/2016 a VSPH 791/2019, z nichž vyplývá, že výjimky dle § 111 odst. 2 IZ musí být vykládány restriktivně a úmyslem zákonodárce zjevně nebylo preferovat závazky dlužníků vůči státu vůči závazkům ostatních věřitelů,
19. Podstatná jsou dále také rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 ICdo 98/2015 ze dne 31.10.2017 a Ústavního soudu ČR, sp. zn. I. ÚS 544/2002 ze dne 7.4.2005, jejichž závěry lze shrnout tak, že pokud má být dáno výhodnější postavení určitého věřitele, musí být takové

zvýhodnění vyplývat ze zákona explicitně, z obhajitelného důvodu a výčet takových zvýhodnění musí být taxativní.

20. Na základě těchto ustálených a zaužívaných postupů a pravidel vyplývajících z judikatury pak nelze uzavřít jinak, než uzavřel odvolací soud – tedy že plnění na zdravotní pojištění nelze považovat za plnění povinnosti stanovené zvláštním právním předpisem dle ustanovení § 111 odst. 2 IZ.

V.

Otázka 3 – řešení úpadku reorganizací

21. Žalovaný uvádí, že vzhledem ke skutečnosti, že je úpadek dlužníka řešen reorganizací, měl by být primárně chráněn zájem věřitelů. Přestože z dovolání není jasné zřejmé, co tímto tvrzením žalovaný sleduje, žalobce si dovoluje uvést, že dopadající právní úprava, tedy zejména ustanovení § 111 IZ a § 235 a násl. IZ, spadají do obecné části IZ.
22. Jedná se tedy ustanovení, která se uplatní totožně pro všechny způsoby řešení úpadku, pokud zákon výslovně nestanoví jinak. Přestože reorganizace má chránit zájem věřitelů (ale to přeci i konkurz!), je třeba zdůraznit, že ochrana věřitelů se v právní úpravě projevuje především silnými pravomocemi věřitelů, které při reorganizaci mohou vykonávat, jako například oprávnění podílet se na schvalování reorganizačního plánu, kontrola provádění reorganizačního plánu, atp.
23. Rozhodně však ze zásady ochrany zájmu věřitelů není možné dovozovat povinnost jiného výkladu ustanovení obecné části, pokud tak nevyplývá přímo ze zákona, jak se zřejmě žalovaná pokouší naznačit.

VI.

Nikoli zanedbatelné zmenšení majetkové podstaty

24. S ohledem na výše citovanou poslední větu ustanovení § 111 IZ, je otázkou, kam směřuje žalovaný svým tvrzením uvedeným v bodě 18 Dovolání, kterým poukazuje na to, že platby, jejichž neúčinnosti se žalobce domáhal, nejsou nakládáním s majetkovou podstatou podstatným způsobem, a proto se nejedná o tímto ustanovením zakázané jednání.
25. Podstatné nakládání s majetkovou podstatou, respektive její *nikoli zanedbatelné zmenšení* (slovy ustanovení § 111 odst. 1 IZ) je podmínkou uvedenou ve větě první citovaného ustanovení, týkající se nakládání s majetkovou podstatou po nastoupení účinků spojených se zahájením insolvenčního řízení. Platby sice patří mezi úkony učiněné po nastoupení účinků spojených se zahájením insolvenčního řízení, nicméně Platby zároveň spadají do režimu poslední věty ustanovení § 111 odst. 1 IZ, tedy mezi peněžité závazky vzniklé před zahájením insolvenčního řízení, pro které se uplatní přísnější režim, než pro běžné nakládání s majetkovou podstatou po nastoupení účinků insolvenčního řízení, a to v tom smyslu, že **tyto peněžité závazky mohou být plněny pouze v rozsahu a za podmínek stanovených IZ**. Námitka uvedená v bodě 18. Dovolání, proto, dle názoru žalobce, není případná. Pro přehlednost žalobce přidává časovou osu, z níž je patrné, že na Platby dopadá věta poslední ustanovení § 111 odst. 1 IZ:
- a) **povinnost dlužníka zaplatit pojistné (Platby) vzniká** prvním dnem měsíce následujícího po měsíci, za který se pojistné platí (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 4. 2007, č. j. 3 Ads 63/2003-56), jinými slovy peněžitý závazek dlužníka za žalovaným vznikl **dne 1. 5. 2016**, tedy před zahájením insolvenčního řízení vedeného ohledně dlužníka;
 - b) **insolvenční řízení bylo zahájeno dne 3. května 2016;**
 - c) **úpadek byl zjištěn usnesením insolvenčního soudu dne 9. května 2016;**

d) dlužník provedl Platby dne 19. května 2016.

26. Nicméně, i kdyby se snad Nejvyšší soud s uvedeným právním názorem žalobce neshodoval, dle názoru žalobce, nelze Platby, ve výši 1 239 647,- Kč považovat za *zanedbatelné zmenšení majetkové podstaty*. Částka ve výši přesahující 1 milion korun musí být, dle názoru žalobce, za podstatnou část majetkové podstaty považována vždy.
27. Mimo to, nelze samozřejmě hodnotit nakládání s Platbami zaplacenými žalovanému samostatně, ale musí být hodnoceny společně s ostatními platbami na zdravotní pojištění, sociální pojištění a daň z příjmu, neboť svým charakterem se jedná o v zásadě stejná plnění. Jedná se o závazky dlužníka vzniklé za stejné období, ke stejnému okamžiku, z obdobného právního důvodu, zaplacené ve stejném období. Z pohledu dlužníka by nedávalo žádnou logiku zaplatit jen některé zdravotní pojišťovně nebo jen na zdravotní a sociální pojištění a neodvést daň, když se svou podstatou z pohledu insolvenčního zákona jedná o obdobná plnění (plnění ve stejném zákonném režimu).
28. Celková výše plateb uhrazených na dani, zdravotním a sociální pojištění přitom činí částku 79 194 571,00 Kč, žalobce pro přehlednost uvádí tabulku těchto plateb:

číslo ISIR C	žalovaný	spisová značka	částka
C23	Finanční úřad	32 ICM 2315 / 2017	46 331 069,00 Kč
C24	VZP	32 ICM 2328 / 2017	1 239 647,00 Kč
C27	Revírní bratrská	32 ICM 2338 / 2017	11 341 535,00 Kč
C28	Vojenská zdravotní	32 ICM 2340 / 2017	29 898,00 Kč
C29	ZP Ministerstva vnitra	32 ICM 2341 / 2017	196 644,00 Kč
C32	Oborová ZP	32 ICM 2350 / 2017	71 960,00 Kč
C30	Česká průmyslová ZP	32 ICM 2342 / 2017	655 722,00 Kč
C33	ČSSZ	32 ICM 2351 / 2017	19 328 096,00 Kč
		celkem	79 194 571,00 Kč

29. Celková částka dosahující téměř osmdesáti milionů korun pak zcela jistě není zanedbatelnou částí majetkové podstaty. Jedná se o částku, která takřka odpovídá například částce, kterou dlužník získal z prodeje podílu na společnosti OKD Nástupnická, a.s. (aktuálně již pod názvem OKD, a.s.), IČ: 05979277, se sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná (dále jen „**Dceřiná společnost**“), do níž byl před prodejem vložen celý závod dlužníka, tedy z prodeje jedno z nejhodnotnějších aktiv dlužníka.
30. Kupní cena 100% akcií Dceřiné společnosti pak v souladu s reorganizačním plánem dlužníka činila 79.596.264 Kč, a tato částka již byla rozdělena mezi věřitele dlužníka. **Z částky ve výši dalších téměř 80 mil. Kč (kterou představují všechny žalované neúčinné platby na zdravotní a sociální pojištění, a daň z příjmů), by se pak mohli přinejmenším částečně uspokojit další pohledávky, a to ve výši, která dle názoru žalobce není v žádném případě zanedbatelná.**

Důkaz:

- Reorganizační plán dlužníka (čl. 3.1.1 ve spojení s čl. 3.1.3) dostupný z insolvenčního rejstříku dlužníka, dokument B – 281
- Smlouva o převodu podílu uzavřená mezi dlužníkem a společností PRISKO, a.s., dostupná ze Sbírký listin Dceřiné společnosti:

<https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-detail?dokument=52846375&subjektId=969524&spis=1071407>

31. Pro úplnost žalobce k argumentaci žalovaného odkazem na usnesení Vrchního soudu v Praze, č.j. 1 VSPH 723/2010-A-12, ze dne 1.9.2010 a usnesení Vrchního soudu v Praze, č.j.

2 VSPH 989/2011-A-75, ze dne 19.9.2011, dodává, že z odkazu na usnesení Vrchního soudu v Praze, č.j. 1 VSPH 723/2010-A-12, ze dne 1.9.2010, vůbec není zřejmé, jaká má být jeho souvislost s tímto řízením, když rozhodnutí se primárně vztahuje na zálohu na provedení insolvenčního řízení. Skutečnost, že nejsou zákonem zapovězena veškeré dispozice, vyplývá přímo ze samotného ustanovení § 111 IZ, citované usnesení nepřináší nic nového.

32. Z usnesení Vrchního soudu v Praze, č.j. 2 VSPH 989/2011-A-75, ze dne 19.9.2011, pak vůbec není zřejmé o jaké částky hrazené dlužníkem se jednalo, takže z něj ve vztahu k tomu, jaká částka ještě je zanedbatelným zmenšením a jaká již zanedbatelná není, není možné ničeho dovozovat.
33. Dále není ani zřejmé, jakým způsobem, ani se kterou otázkou uvedená argumentace souvisí.

VII.

Charakter pojistného na veřejné zdravotní pojištění

34. Žalovaný dále namítá, že odvolací soud se nezabýval charakterem povinnosti hradit pojistné veřejného zdravotního pojištění (bod 20 Dovolání).
35. Předně, toto tvrzení není pravdivé, v bodě 28 Rozhodnutí VS se odvolací soud charakterem pojistného na veřejné zdravotní pojištění zabývá velmi zevrubně. Odvolací soud se v bodě 19. Rozhodnutí VS také zabýval tím, kdo je povinen hradit pojistné, kdo ho odvádí, jakož i absurdními důsledky, které by přinášely závěry soudu prvního stupně (tedy, že se jedná o závazky přímo zaměstnanců).
36. Pokud žalovaný svým vyjádřením, že se odvolací soud nezabýval charakterem povinnosti hradit pojistné veřejného zdravotního pojištění, směřuje, na to, že se jedná o povinnost vznikající ze zákona, nikoli ze smlouvy nebo z rozhodnutí, předpokládá žalobce, že se této otázce odvolací soud nevěnoval z důvodu, že tato skutečnost je zcela irelevantní.
37. IZ žádným způsobem nerozlišuje, zda se jedná o plnění na základě smluvní povinnosti, zákonné povinnosti nebo jakékoli jiné právní povinnosti. Žalovaný ani nepřináší žádnou argumentaci, proč by se soud touto otázkou zabývat měl, respektive proč by odpověď na tuto otázku měla cokoli změnit na závěrech odvolacího soudu, uvedených v Rozhodnutí VS.
38. Ustanovení § 111 odst. 1 se vztahuje na **veškeré peněžité závazky**. O tom, že Platby představovaly plnění peněžitého závazku, není sporu. Soud je povinen posuzovat věc v rámci aplikovatelných zákonných ustanovení. Ze žádného zákonného ustanovení nelze dovozovat, že by soud měl ve věci nějakým způsobem zohledňovat povahu pojistného na zdravotní pojištění, než to, zda se jedná o peněžité závazek a zda spadá do některé ze zákonných výjimek. To odvolací soud v Rozhodnutí VS provedl nadstandardně precizně a nelze mu v tomto směru jistě nic vytknout.

VIII.

Přiměřené protiplnění

39. Žalovaný dále spatřuje nesprávnost Rozhodnutí VS v tom, že se má opírat o neúčinnost dle §235 IZ, dále rozvedenou ustanovením § 240 odst. 4 písm. a) IZ, dle které plnění uložené právním předpisem není neúčinným právním úkonem bez přiměřeného protiplnění.
40. Žalovaný pomíjí, že odvolací soud, ani žalobce se netvrdí, že neúčinnost Plateb vznikla na základě ustanovení § 235 IZ, natožpak na základě ustanovení § 240 IZ. Skutečnost, že nejsou naplněny důvody pro vyslovení neúčinnosti, dle ustanovení § 240 IZ vedle toho žádným způsobem nevylučuje, aby byla dána neúčinnost právního úkonu z důvodu jiného, zde z důvodů spadajících pod ustanovení § 111 IZ.

41. Neúčinnost na základě § 111 IZ stojí nezávisle na ustanoveních citovaných žalovaným. Tvzení o nezbytnosti provedení Plateb z důvodu zachování řádného chodu podniku s tímto tvrzením žalovaného nijak nesouvisí, navíc i k tomuto se Rozhodnutí VS podrobně vyjadřuje, a v bodě 22. jej shrnuje tak, že „*placení pojistného na veřejné zdravotní pojištění není úkonem nutným k zachování chodu podniku*“.
42. S tímto závěrem odvolacího soudu se žalobce ztotožňuje. Placení pojistného žádným způsobem nemá vliv na chod žádného podniku. Typickou platbou, která musí být provedena za účelem zachování chodu podniku je například platba za elektrickou energii jak se uvádí například v usnesení Vrchního soud v Olomouci č.j.14 VSOL 335/2017-185 ze dne 6.12.2017 „*Jednotlivými fakturami, které vystavil žalovaný dlužníku za odběr elektrické energie, daty jejich splatnosti i daty, kdy tyto faktury dlužník platil, bylo prokázáno, že dlužník odporovanými úkony zabránil tomu, aby došlo z jeho strany k opakovanému neplnění platební povinnosti, neboť pokud by odporované úkony neučinil, nebyly by zaplacené ve lhůtě splatnosti dvě po sobě jdoucí faktury za dodávky elektrické energie a žalovaný by byl oprávněn podle uzavřené smlouvy o dodávce odběru elektrické energie omezit nebo přerušit dodávku elektřiny. V odvolacím řízení tedy bylo prokázáno, že odporované úkony dlužníka byly úkony nutnými k odvrácení hrozící škody na majetku dlužníka (§ 111 odst. 2 IZ), kterých se netýká omezení uvedené v ustanovení § 111 odst. 1 insolvenčního zákona, a nejedná se proto o úkony neúčinné.*“
43. Rozdíl mezi nezbytností elektrické energie a placením pojistného na zdravotní pojištění pro zachování chodu podniku snad ani nemůže být víc zřetelný. Je zřejmé, že k zachování běžného hospodaření podniku nebylo třeba Platby provádět.

IX. Údajné nepoctivé jednání

44. Tvzení žalovaného, že podání odpůří žaloby v této věci lze hodnotit jako výkon práva v rozporu se zásadami poctivého jednání, je nepravdivé a co se věci týká, právně irrelevantní. Dle žalobce je zcela jedno, zda insolvenční správce podá odpůří žalobu první nebo poslední den lhůty, i kdyby ji snad podal dvě minuty před půlnocí posledního dne lhůty k jejímu podání. Výklad provedený žalovaným je zcela absurdní a vedl by k popření účinků právních jednání v rámci lhůt v procením právu jako takových (zaváděl by další lhůty uvnitř zákonem daných lhůt) a procesní subjekt by musel zvažovat, zda na konci lhůty pro procesní úkon již vlastně není pozdě, neb by mohlo jít o nepoctivé jednání, byť jednal po právu.
45. Nadto, insolvenční řízení vedené ohledně dlužníka je jedno z největších insolvenčních řízení vedených v České republice a žalobce si dovoluje tvrdit, že z pohledu insolvenčního správce patří mezi jedno z nejsložitějších, a to z mnoha důvodů. Za takových okolností je pak zcela pochopitelné, že žalobce podal některé odpůří žaloby až ke konci lhůty k jejich podání, neb probíhalo šetření velké řady úkonů.

X. Návrh

46. S ohledem na výše uvedené skutečnosti žalobce navrhuje, aby Nejvyšší soud ČR Dovolání žalovaného zamítl.

Podáno s účtou

Za **Ing. Lee Loudu**

insolvenčního správce dlužníka **Správa pohledávek OKD, a.s.**

JUDr. Dušan Dvořák, advokát v plné moci

Digitálně podepsal

JUDr. Dušan Dvořák

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Nejvyšší soud

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy:	8663 / 2018	Ev. číslo:	4b4d8f57-a8a1-4cf5-8338-d7ee7784a76b
Druh podání:	Datová zpráva z ISDS	ID zprávy:	602224841
Věc:	Vyjádření k dovolání		

Odesílatel:

ID schránky:	mcbpt3u	Typ datové schránky:	PFO
Osoba:	Dušan Dvořák - Dvořák Dušan, JUDr., advokát	Adresa:	Hlinky 505/118, 60300 Brno, CZ

Dodáno do DS dne:	28.08.2018 09:12:36	Odesláno do DS dne:	28.08.2018 09:12:36
Č.j. příjemce:	14VSOL 50/2018	Č.j. odesílatele:	
Sp.zn. příjemce:	32ICm 2328/2017	Sp.zn. odesílatele:	
Lhůta končí:		K rukám:	Ne
Číslo zákona:	Paragraf v zákoně:	Odstavec paragrafu:	Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky:	Podpis je platný		
Podepsal:	Informační systém datových schránek - produkční prostředí	Vystavil:	PostSignum Qualified CA 2
Sériové číslo certifikátu:	2d99ea	Platnost:	14.02.2018 - 06.03.2019
Antivirový test:	Proběhl v systému ISDS	Obsah podání:	OK
Elektronický podpis:	Platný	Časové razítko:	Platné (připojeno 28.08.2018 09:12:36)
Certifikát:	Ověřeno na základě CRL z 28.08.2018 08:19:55		
Datum a čas autom. ověření:	28.08.2018 09:14:27		

Počet podaných příloh:1

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		006_OKD_VZP_vyjádření k dovolání 20180827.pdf										
Podpis je platný		CRL z 28.08.2018 08:19:55	JUDr. Dušan Dvořák / 37b554 / 27.08.2018 - 16.09.2019	PostSignum Qualified CA 2	A	A	A	*	A	A	?	?
				Časové razítko připojeno 27.08.2018 18:30:50								

Čas ověření příloh:	28.08.2018 09:14:27	Ověření příloh:	ověřováno automaticky
---------------------	---------------------	-----------------	-----------------------

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaženo vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude
 Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí
 Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést
 Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.